

La interdependència que sosté la creació

Publicat per [Interacció](#) [1] el 17/06/2020 - 13:28 | Última modificació: 30/06/2026 - 09:45

Un cop llegit, aquest text d'Emmanuel Négrier és una provocació útil. En un moment en què la independència artística es reivindica sovint com un principi irrenunciable, l'autor proposa una idea més desafiant intel·lectualment: la creació artística no es desenvolupa fora de les relacions de dependència, sinó dins d'una trama d'interdependències que impliquen poders polítics, econòmics, socials i culturals.

Négrier qüestiona la idea que l'artista pugui situar-se en una posició d'autonomia absoluta. El seu argument no consisteix a negar la necessitat de protegir la llibertat de creació, sinó a mostrar que aquesta llibertat mai no existeix al marge de les relacions que fan possible la producció artística. La dependència dels mercats, dels mecenes, de les institucions públiques, dels públics o de les comunitats professionals forma part de la història mateixa de l'art.

L'article també desplaça el debat habitual sobre les amenaces a la independència. Segons l'autor, el poder econòmic exerceix avui una influència molt més determinant sobre la producció cultural que no pas la intervenció política tradicional. Aquesta constatació obliga a revisar alguns discursos que identifiquen l'autonomia artística exclusivament amb la distància respecte dels poders públics.

Un dels aspectes més suggeridors del text és la recuperació d'estudis històrics que mostren que moltes de les innovacions artístiques més significatives no van sorgir en absència de restriccions, sinó en contextos de negociació intensa amb mecenes, inversors o comunitats. L'artista no crea malgrat les relacions socials. Crea a través d'elles.

?La creació artística no neix fora de les relacions socials. Pren forma dins d'una trama d'interdependències que la fan possible.

Négrier acaba proposant un canvi de vocabulari. Potser l'oposat de la dependència no és la independència, sinó la interdependència. Aquesta noció permet entendre millor la singularitat de l'art sense convertir-lo en una esfera separada de la societat. També permet pensar les polítiques culturals des de la relació entre art i vida col·lectiva, en lloc de fer-ho des del mite d'una autonomia absoluta.

Referència

Négrier, E. (2020). L'indépendance artistique n'existe pas, je l'ai rencontrée. *NECTART*, 11(2), 44-50.
<https://doi.org/10.3917/nect.011.0044> [2]

Categories: Publicacions acadèmiques
Categories: Recursos i publicacions
Etiquetes: treball cultural i professionals
Etiquetes: pensament cultural
Etiquetes: estudis socials de la cultura
Etiquetes: arts i creació
Etiquetes: valor públic de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2020/interdependencia-creacio>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://doi.org/10.3917/nect.011.0044>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8269>